

عنوان مقاله:

گذشته غنی، مردم امروزی، شهر فردا (بررسی نمونه موردی: شهرک مسکونی شوشتر نو)

محل انتشار:

اولین همایش ملی در جستجوی شهر فردا «واکاوی مفاهیم و مصادیق در شهر اسلامی - ایرانی» (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد رضا شیرازی - دانشجوی رشته ی مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

سمیرا زازی - استادیار گروه معماری، دانشگاه غیرانتفاعی میرداماد، گرگان

خلاصه مقاله:

هنگامی که صحبت از شهرهای فردا و شهر جدید می شود ذهن انسان سریعاً به سمت آرمان شهرها و تجمیع ایده آل ها در این شهرها سوق پیدا می کند، شهرهایی که با باورهای پسندیده و تفکرات بدیع شهرسازی همراه اند، شهرهایی که به لحاظ طراحی، ساخت و اجرا الگو هستند و یک شهروند در آنها به راحتی و با آرامش خیال زندگی می کند. اما برای دستیابی به این آرمان شهرها به غیر از موضوعات کالبدی باید به جنبه های دیگری از طراحی شهری نیز توجه کرد از جمله جنبه های اجتماعی، روانی و احساسی این مقوله که دارای مفاهیمی مانند: «هویت شهری»، «حس تعلق» و غیره می باشند که در این مقاله به تفسیر و تدوین آنها خواهیم پرداخت، همچنین سعی شده تا با بررسی کتب و مقالات متعدد و بازگو کردن مفاهیم و تعاریف اصلی و اجمالی شهرسازی که کامل کننده موضوعات گفته شده هستند در هموارسازی راه ارائه ی طرح شهری کارآمد گامهایی درست و سنجیده برداشته شود و بهترین نمونه و الگو برای بررسی این مقولات و کارآمد بودن یا نبودن آنها، در مقیاس کوچکتر، شهرک مسکونی شوشتر نو اثر کامران دیبا است که با گذشت سالیان متمادی از زمان احداث آن هنوز هم در معتبرترین همایش ها و مسابقات شهرسازی بین المللی در جهان جزء آثار برگزیده است و از زمان تأسیسش همیشه مورد استقبال مردم بوده و رشد جمعیتی مثبت داشته «به استثناء چند سال اخیر که به دلیل بی توجهی دچار آسیب شده و در خطر نابودی است». و این نشان دهنده ایده آل و ارمانی بودن این شهر در زمان خود و جذاب بودن آن برای نسل های بعد است. خصیصه ای که در طراحی و احداث شهرهای فردا باید مورد توجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

شهر فردا، هویت شهری، حس تعلق، طراحی اجتماعی، شهرک شوشتر نو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/348582>

